o samostatnosti st-lově při vyvíjení jeho akvisitérské činnosti pro firmu, na kterou žal. úřad v nař. rozhodnutí poukázal.

K vývodům stížnosti jest ještě poznamenati, že st-l nebyl honorován, jak sám zdůrazňuje ve stížnosti, za určitou práci po nějakou dobu konanou, nýbrž jen za činnost úspěšnou, došlo-li k prodeji zboží jeho prostřednictvím objednaného. Risiko sebe intensivnější, leč bezúspěšné činnosti šlo tedy na vlastní vrub st-lův. Nemá tedy stížnost pravdu, tvrdí-li, že risiko zprostředkovatelské činnosti st-lovy, ježto nenesl žádného závazku z delcredere, stihalo jedině firmu.

V řízení správním nebylo zjištěno a stěžující si strana nikdy netvrdila, že by firma byla měla ze smlouvy právo dávati st-li závazné direktivy, pokud šlo o pracovní program. Rozhodného významu nemá skutečnost, kterou st-l několika dopisy firmy prokázal, že firma v ojedinělých případech st-le požádala o intervenci u některého ze zákazníků za účelem urovnání nedorozumění, upomínky a pod. Šlo tu podle formy i obsahu zmíněných dopisů o pokyny výjimečné, jež ostatně se nepříčily postavení jednatele, k jehož povinnostem náleží hájiti zájmy své firmy a tím zároveň i zájmy své vlastní, což nutně vyžaduje spolupráci obou, jež na straně firmy se bude přirozeně jeviti v pokynech a direktivách udělovaných zmocněnci. Že by šlo o takové pokyny firmy, jež by st-li byly bránily, aby v rámci svého zmocnění vystupoval samostatně, zjištěno nebylo. St-l sám ve svém instančním odvolání uznává výjimečnost takovýchto pokynů firmy, uváděje, že se tak stávalo v případech, když se objevily mezi firmou a zákazníky reklamace, aby je urovnal.

Vezme-li se náležitý zřetel k úmyslu smluvních stran a na celkový obsah činnosti st-lovy žal. úřadem zjištěné, nelze shledati, že by smluvní poměr mezi st-lem a firmou Robert P. nebyl žal. úřadem náležitě oceněn, ani že by nebyl spisy doložen a že by byl nelogický úsudek žal. úřadu, že mezi st-lem a jmenovanou firmou poměru služebního nebylo.

Č. 11.739.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní: * Podle 6. odst. § 12 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. může býti deputátník zařazen do mzdové třídy vyšší o dvě třídy, než jaké odůvodňuje mzda na penězích, jen tenkráte, jestliže zařazení do této vyšší třídy jest odůvodněno součtem mzdy na penězích a hodnoty naturálních požitků podle 1. odst. § 12 cit. zák.

(Nález ze dne 16. února 1935 č. 12.059/35.)

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Humenném proti okresnímu úřadu v Humenném o sociální pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okresní nemocenská pojišťovna v Humenném předepsala Janu Ch. v T. platebním výměrem z 30. prosince 1931 za Jana B. za příspěvkové období od 1. listopadu do 30. listopadu 1931 podle mzdové třídy 3 Ab nemocenské pojistné částkou 21.60 Kč, invalidní a starobní pojistné částkou 15.44 Kč a mimo to poštovné 3 Kč.

Okresní úřad v Humenném zrušil k odvolání Jana Ch. výměrem ze 14. července 1932 platební výměr pojišťovny potud, pokud přede-

psala pojistné příspěvky za Jana B. podle mzdové třídy 3 Ab, jakož i pokud předepsala zaměstnavateli náhradu poštovného částkou 3 Kč. V důvodech uvedl žal. úřad, že B. přísluší podle požitků plynoucích ze zaměstnání u Ch. ve smyslu § 12 nem. zák. do mzdové třídy 2 Aa, neboť požitky ty (hotovost a deputát) činí ročně 2914 Kč 52 h. Pokud šlo o poštovné, bylo vysloveno, že na jeho započítání nemá pojišťovna práva.

Stížnost napadá toto rozhodnutí jenom potud, pokud jde o zařazení do mzdové třídy, namítajíc, že B. nepatří do mzdové třídy 2 Aa, jak vyslovil žal. úřad, ježto tu jde o deputátníka a hodnota naturálních požitků deputátníků způsobuje zařazení o 2 třídy vyšší, nežli odůvodňuje mzda na penězích. Mzda na penězích činí ročně 560 Kč, hodnota naturálních požitků pak ročně 2.354.50 Kč.

Nss nemohl dáti stížnosti za pravdu.

Kdežto žal. úřad vychází z názoru, že Jana B. nelze zařaditi do mzdové třídy III., poněvadž souhrn jeho mzdy na penězích a hodnoty naturálních požitků nepřesahuje horní hranici mzdové třídy II., hájí stížnost, opírajíc se o ustanovení § 12 odst. 6 nem. zák., stanovisko, že hodnota naturálních požitků deputátníků způsobuje zařazení o 2 třídy vyšší, nežli odůvodňuje mzda na penězích.

Jde tu tedy o výklad § 12 odst. 6 zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb., ve znění zák. z 8. listopadu 1928 č. 184 Sb., jenž zní: »Hodnota naturálních požitků (§ 11) může způsobiti zařazení jen o 3 třídy, u deputátníků o 2 třídy, u pomocnic v domácnosti, čeledi hospodářské a učňů jen o jednu třídu (odst. 1) vyšší, nežli jaké odůvodňuje mzda na penězích.«

Má-li se vyložiti smysl ustanovení obsaženého v 6. odst. § 12, sluší přihlédnouti i k předpisům s tím souvisejícím. Paragraf 12, pojednávající o mzdových třídách, stanoví v 1. odstavci, že pojištěnci se zařadí podle své mzdy do mzdových tříd a uvádí v dalším schema, v němž je stanovena dolní a horní hranice mzdy pro jednotlivé třídy. Co se rozumí mzdou, je vyznačeno v § 10, kde se stanoví, že mzdou je veškeren příjem za smluvenou práci, pokud není nahodilý a v 2. odstavci se praví mezi jiným, že ke mzdě patří i všechny druhy naturálních požitků. Podle § 11 jest pak hodnotu naturálních požitků započítati do mzdy podle místních průměrných cen. Z ustanovení těch jasně vyplývá, že mzdou vyznačenou ve zmíněném schematu sluší rozuměti nejenom mzdu v penězích, nýbrž i veškerou hodnotu naturálních požitků.

Slovům shora cit. 6. odstavce § 12: »Hodnota naturálních požitků může způsobiti zařazení jen o 3 třídy, u deputátníků o 2 třídy ... vyšší, nežli jaké odůvodňuje mzda na penězích« sluší pak rozuměti v ten smysl, že při zařazování dlužno postupovati tak, že se sečte hodnota naturálních požitků, vypočtená podle § 11, se mzdou na penězích a takto docílená částka je základem pro zařazení podle schematu odstavce 1, ovšem s tím omezením, že hodnota naturálních požitků může způsobiti zařazení u pomocnic v domácnosti, čeledi hospodářské a učňů (kromě případu odst. 5) jen o jednu, u deputátníků o 2, u ostatních pojištěnců s naturálními požitky jen o 3 třídy vyšší, než by nastalo, kdyby nebylo naturálních požitků. Nemá-li pojištěnec mzdy na penězích a náležel-li by tudíž bez ohledu na naturální požitky do třídy I., mohou naturální po-

žitky, přesahují-li ve své hodnotě horní hranici této třídy, způsobiti zařazení u pomocnic v domácnosti, čeledi hospodářské a učňů (kromě případu odst. 5) jen o jednu třídu, u deputátníků jen o dvě, u ostatních jen o tři třídy vyšší, tedy zařazení u pomocnic v domácnosti atd. nanejvýše do II., u deputátníků nanejvýše do III., u ostatních nanejvýše do IV. třídy mzdové.

Z ustanovení 6. odstavce § 12 vysvítá zřejmě tendence zákonodárcova poskytnouti osobám tam uvedeným vzhledem k povaze jejich zaměstnání zvláštní výhody stejně jako je tomu v odst. 5, podle kteréhožto ustanovení jest učně, jenž buď vůbec nemá mzdy nebo má jen požitky naturální, zařaditi do první třídy, ať je hodnota těchto naturálních požitků jakákoli. Že tomu tak je, vysvítá i z doslovného znění cit. ustanovení odst. 6, podle něhož »hodnota naturálních požitků« může — jsou-li tu totiž předpoklady svrchu vytýčené — způsobiti zařazení jen o 3 třídy, u deputátníků o 2 třídy, u pomocnic v domácnosti atd. jen o jednu třídu vyšší, nechť jsou naturální požitky sebe vyšší.

Nemá tedy stížnost pravdu, tvrdí-li, že hodnota naturálních požitků deputátníků již sama o sobě způsobuje zařazení o 2 třídy vyšší, nežli odůvodňuje mzda na penězích, a bylo ji zamítnouti.

Č. 11.740.

Horní právo: * Rozhodnouti autoritativně spor, zda určitá provozovna tvoří součást horního závodu ve smyslu § 131 o. h. z. či má-li povahu samostatného závodu živnostenského, přísluší báňskému hejtmanství v dohodě s úřadem zemským (§ 132 o. h. z. a stejně i § 4 bod 6 zák. č. 57/28 Sb.).

Nález ze dne 18. února 1935 č. 520/33.)

Věc: Revírní rada pro revírní okres Karlovy Vary ve F. proti ministerstvu veřejných prací o rozhodnutí o příslušnosti elektrárny k důlnímu podniku.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

Důvody: Revírní báňský úřad v Karl. Varech nařídil výměrem ze 7. září 1920, že pro elektrárnu Duchcovsko-Podmokelské dráhy v K., zřízenou při jejím hlubinném dole Konkordia v N., má býti provedena volba do závodní rady, poněvadž podle výsledků provedeného šetření existuje těsná souvislost mezi provozem dolů a elektrárny. Výměr tento vešel v moc práva a v důsledku toho byla také při jmenované elektrárně zvláštní závodní rada zřízena.

K žádosti podnikatelky zrušil rev. báňský úřad výměrem z 11. dubna 1922 závodní radu při elektrárně v podstatě proto, že elektrárna je vybudována jako přespolní centrála a proto se na ni nevztahují předpisy § 1 zák. č. 144/20 Sb., nýbrž zák. č. 330/21 Sb. o závodních výborech. Odvolání, jež z výměru toho podala závodní rada dolu Konkordia a re-